

Jeg troer virkelig, at den ærede Minister, selv om han ikke kan stemme for Loven, hvad jeg overmaade godt kan forstaae, dog paa den anden Side ikke vil kunne have Saameget mod Loven, at han skulde modsætte sig at indstille den til Sanction, naar Rigsdagen vedtager den.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Jeg skal kun bemærke, at jeg har sagt, at jeg ikke kan „stemme“ for Lovforslaget; det andet Spørgsmaal anseer jeg ikke for Tiden at ligge for.

Barfod:

Efter hvad den høitærede Minister i dette Døeblik erklærede, kunde jeg omtrent spare mig Ordet, men da det ikke er Meget, jeg har at sige, skal jeg dog tillade mig at udtale det. Jeg kan i alt Væsentligt slutte mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holstebro Amts 2den Valgkreds (Scherning); der er kun to Bemærkninger, jeg har at gjøre ved hvad han har ytret; den ene er, at han var selv mod dem, som ikke kunde see bort fra Personen; jeg maa for at feie for min egen Dør og for de Andres, som ere af samme Mening som jeg, sige, at det maa see kan være en Svaghed hos os, hvad jeg gjerne vil indrømme er en Svaghed hos mig, at jeg ikke har naaet den Høide, at jeg kan hæve mig over Personen, gjennem hvem Ordet kommer til mig, det vil sige, jeg kan ikke hæve mig over den stærke, kraftige og overbevisende Underlighed, hvormed Ordet bliver forkyndt, det er for mig ingen Bliting, og derfor kan jeg heller ikke see bort fra Personen. Dette var det ene Punkt, hvori jeg ikke kan være enig med den ærede Rigsdagsmand. Det andet Punkt er, at han ønskede, at den ærede Minister havde udtalt sig mindre bestemt mod Loven, end han gjorde; jeg har hverken hørt ham udtale sig mere eller mindre bestemt derimod, og det var det, jeg vilde tillade mig at gjøre opmærksom paa. Da den ærede Minister tog Ordet, gjorde han opmærksom paa, at han kunde trænge til Overbærelse, fordi han først ganske nylig havde kunnet sætte sig ind i Sagen, og at han trængte dobbelt til Overbærelse, naar der i selve Lovforslaget var Noget, som ikke ret stemte med

hans Opfattelse, men det er noget heelt Andet end at erklære sig enten meer eller mindre eller meget bestemt derimod, og dernæst talte han om, at saaledes som Lovforslaget i dette Døeblik stod for ham, troede han ikke, at han kunde stemme for det, men det er ogsaa heelt Andet end at erklære sig bestemt derimod. Det var egentlig dette, jeg vilde tage mig den Frihed at fremhæve; men da den ærede Minister fik Ordet før mig, blev jo det, jeg vilde have sagt, forsaavidt overslødigt, som han, hvis jeg ikke har misforstaaet ham, kortere har sagt det Samme, som jeg nu har udtalt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af Hass, Madsen, Clausager, R. P. Larsen, S. Pedersen, Bank, S. Andersen, Kjær, M. Nielsen, Warming, S. Sjørgensen, Albertsen, N. P. Hansen, R. Olsen og Therskelsen:

Som ny § 4 sættes:

Enhver i et Sogn hjemmehørende Person udenfor Folketirken skulle de Vedkommende, naar han afgaaer ved Døden, have Ret til at lade begrave paa Sognets Kirkegaard, og lig af Forulffede, hvis Hjemsted ikke findes, eller hvis Paarørende ikke gjøre Indsigelse derimod, skulle begraves paa det Sogns Kirkegaard, indenfor hvis Grændser de findes.

vedtoges med 42 Stemmer mod 17.

Lovforslaget blev derpaa, efterat være oplæst (s. Anhang A.), sat under Afstemning og vedtoges med 55 Stemmer mod 11.

Lovforslaget gaaer nu til Landstinget.

Følge Dagsordenen gif man derefter til: 3die Behandling af Forslag til Lov angaaende Gymnastikundervisningen ved Landsbyskolerne. (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 2394 ff.)